

Pytania prejudycjalne

1) Czy art. 889 ust. 1 akapit pierwszy tiret drugie rozporządzenia nr 2454/93 ⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że reguluje on jedynie ten przypadek wniosku o udzielenie zwrotu, w którym towar najpierw został dopuszczony do swobodnego obrotu z zastosowaniem stawki celnej dla kraju trzeciego, a później okazuje się, że w chwili przyjęcia zgłoszenia celnego właściwie obowiązywała obniżona stawka celna lub zwolnienie z cła (tu: preferencyjna stawka celna), która jednakże w chwili złożenia wniosku o udzielenie zwrotu przestała już obowiązywać, z takim skutkiem, że przy złożeniu wniosku o udzielenie zwrotu nie można powołać się wobec zainteresowanego na wygaśnięcie ograniczonego czasowo systemu preferencyjnego, jeżeli przy odprawie przyznano preferencyjną stawkę celną, a dopiero przy rewizji wymiaru administracja odmówiła preferencji i przyjęła za podstawę stawkę celną dla kraju trzeciego?

2) Czy art. 16 ust. 1 lit. b) względnie art. 32 protokołu nr 1 do załącznika V umowy z Kotonu ⁽²⁾ należy interpretować w ten sposób, że jeżeli kraj wywozu opatrzył świadectwo przewozowe EUR.1 innym odciskiem pieczęci niż wzór odcisku pieczęci przekazany Komisji, organy celne kraju przywozu w razie wątpliwości mogą potraktować tę różnicę jako brak formalny w rozumieniu art. 16 ust. 1 lit. b) protokołu nr 1 do załącznika V do umowy z Kotonu i tym samym stwierdzić nieważność świadectwa przewozowego EUR.1 bez udziału organów celnych kraju wywozu?

3) W przypadku odpowiedzi twierdzącej na pytanie drugie:

a) Czy art. 16 ust. 1 lit. b) protokołu nr 1 do załącznika V do umowy z Kotonu należy zastosować również wtedy, gdy brak formalny zostanie dostrzeżony nie bezpośrednio przy przywozie, lecz dopiero przy późniejszej kontroli organu celnego?

b) Czy art. 16 ust. 4 i 5 protokołu nr 1 do załącznika V do umowy z Kotonu można interpretować w ten sposób, że brak formalny uważa się za usunięty wtedy, gdy w wystawionym następnie świadectwie przewozowym EUR.1 w polu „Uwagi” nie zostanie wprowadzone wpisane dosłownie jedna z adnotacji przewidzianych w art. 16 ust. 4 protokołu nr 1 do umowy z Kotonu, lecz jedynie taka, która ostatecznie wskazuje jednak, że dowód preferencyjnego pochodzenia został wystawiony następnie?

4) W przypadku odpowiedzi przeczącej na pytanie drugie:

Czy art. 236 ust. 1 kodeksu celnego ⁽³⁾ należy interpretować w ten sposób, że należności celne przywzowowe nie były prawnie należne i stąd niesłusznie dokonano rewizji ich wymiaru na podstawie art. 220 ust. 1 kodeksu celnego, jeżeli organ celny kraju przywozu nie mógł stwierdzić nieważności użytych pierwotnie świadectw przewozowych EUR.1 bez zwrócenia się do organów celnych kraju wywozu?

5) Czy również w przypadku, gdy świadectwo przewozowe EUR.1 wystawione retrospektywnie zgodnie z art. 16 protokołu nr 1 załącznika V umowy z Kotonu zostanie dostarczone później, zwrot wymierzonych retrospektywnie i zapłaconych już należności celnych przywzowowych na mocy art. 889 rozporządzenia nr 2454/93 jest możliwy tylko wtedy, gdy w chwili złożenia wniosku o udzielenie zwrotu nadal obowiązuje preferencyjna stawka celna?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 2454/93 z dnia 2 lipca 1993 r. ustanawiające przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny (Dz.U. L 62, s. 8), w brzmieniu zmienionym rozporządzeniem Komisji (WE) nr 214/2007 z dnia 28 lutego 2007 r. zmieniające rozporządzenie (EWG) nr 2454/93 ustanawiające przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny (Dz.U. L 62, s. 6).

⁽²⁾ 2000/483/WE: Umowa o partnerstwie między członkami grupy państw Afryki, Karaibów i Pacyfiku z jednej strony a Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi z drugiej strony, podpisana w Kotonu 23 czerwca 2000 roku (Dz.U. L 317, s. 3).

⁽³⁾ Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiające Wspólnotowy kodeks celny (Dz.U. L 302, s. 1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Administrativen sad Sofia-grad (Bułgaria) w dniu 16 kwietnia 2012 r. — Stoilov i Ko EOOD przeciwko Nachalnik na Mitnitsa Stolichna

(Sprawa C-180/12)

(2012/C 194/18)

Język postępowania: bułgarski

Sąd krajowy

Korkein hallinto-oikeus

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Stoilov i Ko EOOD

Strona pozwana: Nachalnik na Mitnitsa Stolichna

Pytania prejudycjalne

1) Czy dla celów klasyfikacji taryfowej według Nomenklatury Scalonej z 2009 r., stanowiącej załącznik I do rozporządzenia Komisji (WE) nr 1031/2008 z dnia 19 września 2008 r. zmieniającego załącznik I do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej ⁽¹⁾ zrolowane paski włókniny służące do produkcji żaluzji należy sklasyfikować w zależności od właściwości towaru jako „tkaniny” w ramach kodu CN 5407 61 30 czy zgodnie z jego jedynym przeznaczeniem — a mianowicie w żaluzjach — w ramach kodu CN 6303 92 10, przy czym należy uwzględnić:

- a) pojęcie „towarów gotowych” w rozumieniu uwagi 7 do sekcji XI („Materiały i artykuły włókiennicze”) w kontekście działu 63 („Pozostałe gotowe artykuły włókiennicze; zestawy; odzież używana i używane artykuły włókiennicze; szmaty”) Nomenklatury Scalonej z 2009 r. interpretowane w związku z [sekcją A] pkt 2 lit. a) ogólnych reguł interpretacji Nomenklatury Scalonej w odniesieniu do pojęcia „wyrobu niekompletnego lub niegotowego” mając na uwadze przypadek wskazany w lit. c) wskazanej uwagi 7, właściwości omawianego towaru i możliwość, że będzie z niego produkowany wyłącznie jeden produkt końcowy;
- b) kwestię, czy pojęcie „tkaniny” w dziale 54 podpozycji 5407 61 30 Nomenklatury Scalonej z 2009 r. obejmuje paski materiału, które, podobnie jak żaluzje będące produktem końcowym i stanowiące jedyne przeznaczenie owego towaru posiadają również ramy umocowane na dłuższych bokach, mając na uwadze wyraźne wskazanie owego produktu w podpozycji 6303 92 10 Nomenklatury?
- 2) Czy istnieją podstawy, by przyjąć, że dla zgłaszającego i zobowiązanego w związku z przywozem towarów powstały uzasadnione oczekiwania w odniesieniu do klasyfikacji taryfowej towaru, i że zgodnie z art. 71 ust. 2 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy kodeks celny ⁽²⁾ oraz mając na uwadze zasadę uzasadnionych oczekiwań zastosowanie ma kod taryfowy podany w zgłoszeniu celnym, gdy w stanie faktycznym postępowania przed sądem krajowym w chwili oddawania zgłoszenia celnego miały miejsce następujące okoliczności:
- a) W zakresie dotyczącym wcześniejszego zgłoszenia celnego takich samych towarów w ramach tego samego kodu taryfowego organy celne dokonując poświadczonej w protokole kontroli towarów obejmującej również kontrolę klasyfikacji taryfowej nie pobrały próbek celem przeprowadzenia analizy i stwierdzono, że towary odpowiadały danym wskazanym w zgłoszeniu;
- b) nie została przeprowadzona późniejsza kontrola po wskazaniu w dalszych pięciu zgłoszeniach celnych takich samych towarów w ramach tego samego kodu taryfowego, które to zgłoszenia również zostały złożone wcześniej, zarówno przed, jak również po dacie sporządzenia protokołu w przedmiocie kontroli celnej, w którym stwierdzono, że kod taryfowy jest prawidłowy?
- 3) Czy w kontekście poszanowania zasady prawomocności art. 243 ust. 1 rozporządzenia nr 2913/92 należy interpretować w ten sposób, że odwołanie od aktu wydanego na podstawie art. 232 ust. 1 lit. a) tego rozporządzenia może zostać złożone jedynie wówczas, gdy ów akt został wydany ze względu na brak terminowej zapłaty, wraz z jego wydaniem określona zostaje kwota należności i na podstawie

prawa krajowego danego państwa członkowskiego stanowi on tytuł egzekucyjny dla celów wyegzekwowania należności?

- 4) Czy art. 41 ust. 2 lit. a) i art. 47 Karty Praw Podstawowych Unii Europejskiej należy interpretować w ten sposób, że wówczas, gdy złożony przez dłużnika na podstawie art. 221 ust. 1 rozporządzenia nr 2913/92 wniosek o przeprowadzenie środków dowodowych w drodze niezależnej opinii nie został w sposób wyraźny rozstrzygnięty przez organ celny i nie został rozważony w uzasadnieniach późniejszych decyzji, ma miejsce nieusuwalne naruszenie prawa do dobrej administracji i prawa do obrony w postępowaniu administracyjnym, którego nie można naprawić w postępowaniu sądowym, ponieważ osoba zainteresowana w okolicznościach danej sprawy ma jedynie w postępowaniu przed sądem pierwszej instancji możliwość wykazania swych zarzutów dotyczących klasyfikacji taryfowej poprzez zadanie pytań niezależnemu biegłemu?

⁽¹⁾ Dz.U. Dz 291, s. 1

⁽²⁾ Dz.U. 302, s. 1

Odwołanie od postanowienia Sądu (druga izba) wydanego w dniu 31 stycznia 2012 r. w sprawie T-527/09 Chafiq Ayadi przeciwko Komisji Europejskiej, wniesione w dniu 18 kwietnia 2012 r. przez Chafiq Ayadięgo

(Sprawa C-183/12 P)

(2012/C 194/19)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Chafiq Ayadi (przedstawiciel: H.A.S. Miller, solicitor)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska, Rada Unii Europejskiej

Żądania wnoszącego odwołanie

W razie uwzględnienia obu zarzutów wnoszący odwołanie wnosi o:

- uchylenie postanowienia Sądu z dnia 31 stycznia 2012 r.;
- uznanie, że skarga o stwierdzenie nieważności nie jest bezprzedmiotowa;
- przekazania sprawy Sądowi do ponownego rozpoznania w przedmiocie skargi o stwierdzenie nieważności;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania odwoławczego oraz kosztami postępowania przed Sądem w sprawie wniosku Komisji o uznanie skargi o stwierdzenie nieważności za bezprzedmiotową.